

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De dicto Cypriani Epistola 3. lib. 2. Vtiq[ue] ille Sacerdos vice Christi
fungitur, qui id quod Christus fecit, imitatur

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

In Apolo-
gia ad Ab-
batē Cli-
macēsem.

derabatur, quàm verbum & mandatum Domini? Non igitur licet ex scelerata pulpa, ut inquit Persius, iudicare quid Deo placeat, & sacrosancta eius sacramenta ornet: sed ex verbo Dei. D. Bernardus existimat Poëtam istum scribentem contra Ethnicos, maiori cum vituperio & opprobrio nobis obiiciendum esse, ac dicit, Episcopi, quid sibi vult aurum in sacrario? Verum satis de his dictum est in Articulo de bonis operibus.

Quinta pars.

De Communionem sub utraque specie.

Arguere abusus, non est condemnare Catholicam Ecclesiam.

De dicto Cypriani Epistola 3. lib. 2. utique ille Sacerdos vice Christi fungitur, qui id quod Christus fecit imitatur.

C A P. LXXII.

In hoc articulo quadruplicem accusationem instituunt Aduersarij. Cuius primum caput est, Quod liber Reformationis vniuersam Christi Ecclesiam damnet, quæ laicis, sacramentum illud longo iam tempore sub vnâ tantum specie porrexit: tum quod dicit, Hunc abusum tacitè irrepsisse.

Alterum est librum Reformationis sacramentum istud duo sacramenta, eadèmq; panem & vinum appellare, & aliàs de hoc ita loqui, ac si sub altera sola specie non contineantur simul corpus & sanguis Domini.

Tertium librum docere, quod oporteat nos apud sacramentum istud omnia & singula necessariò facere, quæ Christus in Cœna sua peregit, nec ab eo vllis modis recedere, licet etiam Angelus de cœlo, aut Apostolus aliquis aliud doceat vel prædicet, nec curandum esse, quid nomine Cœnæ aut missæ antehac toto mundo obseruatum sit, aut modò obseruetur. Et quod hucusque ignoranter in hac sacratissima actione actum sit, aliter quàm ordinauerit.

Quartum librum torquere sanctum Cyprianum aduersus Catholicam Ecclesiam, quasi præsides Ecclesiarum in eo, quod sacramentum sub altera specie hucusque porrexerunt, ministerio & vice Christi non sint perfuncti: quin potius mandatum eius abiecerint, propter traditiones hominum, atque ita se constituerint reos corporis & sanguinis Christi.

Defensio Libri, sumpta ex verbo Dei, & Obseruatione veterum Ecclesiarum.

AD primum caput huius Accusationis. Testatur quidem liber Reformationis abusum esse, quod in S. Cœna non ambo sacramenta omnibus fidelibus ministrantur, iuxta institutionem & mandatum Domini: atque etiam affirmat eum tacitè irrepsisse, & à nullis Patribus tale quid ordinatum fuisse. Priorem partem quilibet Christianus facillè agnoscit, qui nouit abusum esse quotiescunque a liquid aliter usurpatur, quàm

quam à Domino ad utendum ordinatum est & præceptum. Iam verò manifestum est, & apud Aduersarios ipsos in confesso, quod Dominus in prima Cœna ambo sacramenta discipulis suis distribuit, suisque ut eandem rationem imitarentur, præcepit: quam omnes Ecclesie deinceps longo tempore imitatae sunt, & adhuc nostro tempore in Æthiopia & Grecia imitantur & obseruant.

Quòd verò abusus iste tacite, sine vlla ordinatione publica, irrepserit, & hoc quoque clarum est: sin minus, demonstrent nobis Aduersarij, in quo Concilio vnquam tale quid ordinatum fuerit & decretum.

Verum in eo, quod liber Reformationis istum sacramenti abusum reprehendit, atque e medio tollit, non damnat vniuersam Ecclesiam Christi. Illa enim suffragio istum abusum nunquam approbavit: quamuis multa eius membra, tamen ut homines imbecilles, non ut membra Christi, ex ignoracione isto abusu irretita atque implicata fuerunt, suntque adhuc nostro tempore. Vniuersalem Ecclesiam, & membra eius, quatenus membra & corpus Christi sunt, docet, ducit ac gubernat Spiritus sanctus, ad obedientiam verbi sui, non contra illud. Verum eò cecitatis prolapsi sunt isti miserissimi homines, ut omnes errores & abusus, quos maiores eorum, ac ipsi quoque in publicum religionis & actionum Ecclesiasticarum usum & consuetudinem vnquam perduxerunt, vel adhuc ipsi quotidie comminiscuntur, Ecclesiae continuò adscribant, eiusque autoritate defendere & excusare conentur.

Ad alterum caput panis & Calix Domini duo sunt, non vnum tantum symbolum: & quodlibet eorum vnum sacramentum est, panis Corporis, Calix verò sanguinis. Quid igitur obstat quo minus dicamus duo sacramenta? Aduersarij tamen ipsi canunt in plurimis Collectis, Post Communionem, Sacramenta vel mysteria quæ sumpsimus, non Sacramentum vel mysterium. Item, Quos tuis reficit sacramentis, non sacramento. Quamuis cum tota Cœna Domini vnum sacramentum & vnum mysterium sit, merito etiam in singulari numero sacramentum vel mysterium appellatur. Nihilominus tamen panis Domini per se sacramentum corporis est, & calix sanguinis.

Ex solis verbis Domini possumus has res cognoscere, sicut etiam ex eo solo existunt, Accedit verbum ad elementum, & fit sacramentum. Iam verò Dominus de pane, non de Calice pronunciauit. *Hoc est corpus meum.* Et de calice, non autem de pane, *Hic est sanguis meus.* Cur igitur sapientiores esse velimus, Christo Domino ipso atque de pane dicere, *Hoc est corpus & sanguis.* Et de Calice, *Hoc est sanguis & corpus?* Sacramenta facere non nostrum, sed solius Domini opus. In sua quidē persona Dominus corpus & sanguinem indiuisa habet, & in s. quoque Cœna indirempta nobis præbet: nihilominus tamen ad exhibitionem corporis sui, panem & ad administrationem sanguinis sui calicem ordinauit & instituit. Quod nobis mutare illicitum est.

Ad tertium caput. In eo rursus calumniantur aduersarij, ac verba in libro Reformationis posita peruertunt, quæ sic se habent.

Quandoquidem verò Dominus, cum sacram hanc Cœnam institue-

ret, dixit, *Hoc facite in mei commemorationem*, monebunt etiam illud diligenter Concionatores, Dum ea ut faciamus precepisse, que ipse facienda suo exemplo ostendit. Hoc ipsum ergo factum Domini proponere nobis oportet, neque ab eo nos quoquo modo discedere aut quicquam de eo immutare, etiam si id Angelus de celo, aut Apostolus iuaderet, aut iuberet.

In his verbis non legitur (omnia & singula) sed tantum (hoc ipsum) neque etiam (necessario) Quæ duo vocabula (nempe omnia & necessario) aduersarij ex nimia cupiditate librum Archiepiscopi sui traducendi & sugillandi apposuerunt. Et quando liber dicit (Hoc ipsum) de eo loquitur, quod proprie & essentialiter ad S. Cœnam pertinet, de quo Dominus hanc vocem (Hoc) intellexit, non autem de omnibus quæ & inter cœnandum, & peracta Cœna egit, quæ ad Sacramentum istud essentialiter non pertinent. Quamobrem hæc verba libri non ad lotionem pedum, quæ S. Cœnæ actionem præcessit, non ad tempus aut locum, non ad discumbendum, aut alios gestus, sed solummodo ad ipsam huius sacramenti actionem per se referri debet, eam videlicet quam D. Paulus Cœnam Domini vocat, 1. Cor. 11. Nempe ut in commune gratiæ agatur, corpusque & sanguis Domini cum ambobus symbolis pane & vino dispensentur ac percipiantur, in ipsius Domini commemorationem.

Ad quartum, Liber Reformationis Cyprianum non torquet, sed simpliciter ac fideliter citat: idque non contra vniuersam Christi Ecclesiam, sed aduersus eas tantum quæ institutione ac mandato Domini scienter & ex presumptione neglecto, contrarium tueri ac defendere conantur. Enimvero Cyprianus clare scribit, Si Iesus Christus Dominus & Deus noster ipse est summus sacerdos Dei Patris, & sacrificium Deo Patri ipse primus obtulit, & hoc fieri in sui commemorationem precepit, utique ille sacerdos vice Christi verè fungitur, qui id quod Christus fecit, imitatur. Et sacrificium verum ac plenum tunc offert in Ecclesia Deo Patri, si sic incipiat offerre, secundum quod ipsum Christum videat obtulisse. Hæc ille. Iam si sacerdos iste, vice Christi in hoc sacramento fungitur, qui id quod Christus fecit, imitatur: necesse est illos sacerdotes vice Christi non fungi, qui id quod Christus fecit, non imitantur. Dominus autem omnibus iis, quibus panem porrexerat, calicem quoque distribuit. Ex quo quid aliud sequi potest, quam eos, qui calicem in S. Cœna non distribuunt, vice Christi non fungi, sed verbum ac mandatum propter humanam traditionem reicere & aspernari. Hi contra quos D. Cyprianus hæc grauissima verba & sententiam ex S. Scriptura seuerissimam petitam pronunciauit, solebant ex abusu, qui tacite apud eos irrepserat, & à maioribus eorum ad ipsos vsque deriuatus fuerat, quando calicem consecrabant, populoque distribuere, aquam non vinum usurpare. An verò leuius est, Calicem Domini populo penitus subtrahere, quam inquam, pro vino in calice usurpare. Qui Christum agnoscit, & hanc Epistolam Cypriani legeret, is nunquam dicet, librum Reformationis hæc Cypriani verba torquere, & in alium sensum de-
flexisse, quam ab ipso martyre scripta fuerunt.